

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoE/253/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615202163
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3615202163.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO 36 432 105, v konaní zastúpeného JUDr. Veronikou Kubrikovou, PhD., advokátkou, so sídlom Bratislava, Martinčekova 13 proti povinnej U. C., bytom L., T. XXXX/X pre vymoženie 1644,24 eur s príslušenstvom, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske č.k. 5Er/164/2015-11 zo dňa 25. mája 2015, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa exekučné konanie v danej exekučnej veci zastavil a povinnému nepriznal náhradu trov exekučného konania. Uviedol, že návrhom doručeným exekútorškému úradu dňa 30.03.2015 sa oprávnený domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie sumy 1644,24 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s. sp. zn. WHB0110214 zo dňa 19.11.2010, ktorý podľa vyznačenej doložky nadobudol právoplatnosť dňa 25.01.2011 a vykonateľnosť dňa 29.01.2011. Súd z obsahu vlastného pripojeného spisu sp. zn. 3Er/439/2011 zistil, že oprávnený sa na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ sp. zn. WHB0110214 zo dňa 19.11.2010 domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie sumy 1644,24 eur s príslušenstvom, a to na podklade návrhu na vykonanie exekúcie doručenému súdnemu exekútorovi dňa 12.07.2011. V uvedenej exekučnej veci súd prvého stupňa uznesením č.k. 3Er/439/2011-13 zo dňa 20.07.2011 zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok predložený ako exekučný titul nie je vykonateľný. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.11.2012 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.10.2012, č.k. 2CoE/360/2012-65. Na to súd exekučné konanie v zmysle ustanovenia § 44 ods. 3 Exekučného poriadku zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.12.2013. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 251 ods. 4 O.s.p. v spojení s § 103, § 104 ods. 1, § 159 ods. 3 O.s.p. a uviedol, že podmienky konania, za ktorých môže súd konať vo veci samej, súd skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek v priebehu konania. Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol iný súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka rei iudicatae sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania. K prekážke rei iudicatae dôjde vtedy, ak sa začne konať, hoci už bolo právoplatne rozhodnuté, začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi konania a o tej istej veci. Z ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. je zrejmé, že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového /nachádzacieho/ konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania; ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť, a to práve vzhľadom na ustanovenia § 103 a § 104 O.s.p. v spojení s ust. § 251 ods. 4 O.s.p. Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok neobsahuje

žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať ustanovenie § 159 ods. 3 O.s.p., ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Vecou samou sa rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom súdneho /ale aj exekučného/ konania, ktorý je predmetom konania, spolu s príslušenstvom tohto nároku. V exekučnom konaní je predmetom konania žiadosť oprávneného o tzv. nútený výkon rozhodnutia / exekučného titulu/, a to v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z tohto rozhodnutia. Uznesenie, ktorým sa v exekučnom konaní rozhodlo o neprípustnosti exekúcie ako celku, bez špecifikácie jej časti, či určitých spôsobov vykonania exekúcie, je rozhodnutím súdu vo veci samej /uznesenie KS TN č.k. 23CoE/311/2014-27 zo dňa 27.03.2015/. Pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci súd prvého stupňa už o totožnom nároku oprávneného, uplatnenom návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z toho istého exekučného titulu medzi tými istými účastníkmi exekučného konania, právoplatne rozhodol, a to uznesením, č.k. 3Er/439/2011-13 zo dňa 20.07.2011, ktorým zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok predložený ako exekučný titul nie je vykonateľný. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.11.2012 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.10.2012, č.k. 2CoE/360/2012-65. Na to súd exekučné konanie v zmysle ustanovenia § 44 ods. 3 Exekučného poriadku zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.12.2013. Nakoľko uvedeným uznesením o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo právoplatne rozhodnuté o právnom nároku oprávneného, ktorý bol priznaný v exekučnom titule, pričom skutkové okolnosti vedúce k záveru o nespôsobilosti tohto exekučného titulu zostali nezmenené, ide o meritórne rozhodnutie, ktoré založilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Vzhľadom na túto skutočnosť tunajší súd zastáva právny názor, že uznesenie č.k. 3Er/439/2011-13 zo dňa 20.07.2011 v spojení s uznesením krajského súdu zo dňa 18.10.2012, č.k. 2CoE/360/2012-65 založilo prekážku rei iudicatae, a teda pokiaľ v totožnej veci podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania. Preto súd toto exekučné konanie zastavil. O náhrade trov exekúcie povinného súd rozhodol s poukazom na § 251 ods. 4 O.s.p. v spojitosti s § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p. s tým, že povinný si trovy exekučného konania neuplatnil a v konaní mu ani žiadne trovy nevznikli, a preto mu súd náhradu trov exekučného konania nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený. Podané odvolanie odôvodnil podľa § 205 ods. 2 písm. a), d), f), e) O.s.p. a § 221 ods. 1 písm. d), f) a h) O.s.p. Uviedol, že v tejto fáze konania príslušný exekučný súd rozhoduje výlučne o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom exekučný súd môže rozhodnúť len dvoma spôsobmi, a to tak, že súdnemu exekútorovi udelí poverenie alebo žiadosť o udelenie poverenia zamietne. Poukázal na to, že vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nie je rozhodnutím o veci samej a preto nezakladá námietku právoplatne rozhodnutej veci. Namietal, že exekučné konanie nemá vo svojom predmete vec, o ktorej by sa mohlo právoplatne rozhodnúť a predstavuje len vykonávacie konanie, ktorého obsahom je nútený výkon už právoplatne rozhodnutej veci. V exekučnom konaní sa nerozhoduje o merite veci, o ktorom by sa rozhodovalo, ale predstavuje len proces. Zároveň poukázal na skutočnosť, že zákonodarca v Exekučnom poriadku úmyselne neuvádza prekážku rozhodnutej veci ako vadu konania, ktorá by bránila ďalšiemu postupu. Uviedol, že podľa ustanovení § 44 ods. 2 prvá veta a druhá veta Exekučného poriadku je súd oprávnený skúmať a vykonať ako dôkazy výlučne žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. V tomto štádiu konania však súd nie je oprávnený rozhodovať o zastavení konania, a to už vôbec nie pokiaľ sa nevyssporiadal s otázkou o udelení, resp. neudelení poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Tiež uviedol, že exekučný súd pri skúmaní žiadosti o udelenie poverenia vykonával samostatne nové dokazovanie skutkového stavu, pričom oprávnený nemal možnosť vyjadriť sa k takto vykonávaným dôkazom. Exekučný súd mu teda uprel právo byť účastným na takomto zisťovaní skutkového stavu, čím zasiahol do jeho práva podľa čl. 48 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky. V súvislosti s uvedeným poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 499/2012. Zároveň citoval časť odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č.k. 18CoE/633/2011-25 zo dňa 26.06.2012 a č.k. 18CoE/635/2011-36 zo dňa 30.11.2012. Zastával právny názor, že postupom exekučného súdu bol porušený princíp rovnosti účastníkov konania, keďže bez toho, aby povinný urobil akýkoľvek právny úkon, ho nezákonne zvýhodňuje len na základe jeho postavenia. Exekučný súd tak nahrádza pasivitu povinného, svojím konaním a svojou vôľou bez toho, aby povinný urobil akýkoľvek úkon. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 23/2013, ako aj nálezy sp. zn. III. ÚS 153/07 a sp. zn. III. ÚS 171/06. Vytýkal súdu prvého stupňa, že v predmetnom konaní sa nezaoberal procesnou situáciou, keď v prvom rade mal rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o

udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ale predmetným uznesením zastavil exekučné konanie, čo je v rozpore so zákonom. Zastával názor, že súd prvého stupňa exekúciu predčasne zastavil, čím mu odňal jeho právo konať pred súdom. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zmenil tak, že žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovie, alternatívne aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinná sa k odvolaniu oprávneného písomne nevyjadрила.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť z týchto dôvodov:

V predmetnej veci sa oprávnený návrhom doručeným na exekútorový úrad JUDr. Ing. Jána Gaspera dňa 30.03.2015 domáhal vykonania exekúcie proti povinnej pre vymoženie 1.644,24 eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadenom pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA a MEDIÁČNÁ, a.s., Bratislava sp.zn. WHB0110214 zo dňa 19.11.2010, ktorý podľa vyznačenej doložky nadobudol právoplatnosť dňa 25.01.2011 a vykonateľnosť dňa 29.01.2011. Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil exekučné konanie, keďže v tomto exekučnom konaní je podkladom pre vymoženie pohľadávky oprávneného proti povinnej ten istý rozhodcovský rozsudok, v súvislosti s ktorým už súd vo svojom skoršom rozhodnutí č.k. 3Er/439/2011-13 zo dňa 20.07.2011 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2CoE/360/2012-65 zo dňa 18.10.2012 jednoznačne konštatoval, že nie je spôsobilým exekučným titulom. Súd prvého stupňa bol toho názoru, že za týchto podmienok ide o prekážku rozhodnutej veci a toto exekučné konanie je potrebné zastaviť podľa § 104 ods. 1 O.s.p.

Z obsahu uznesenia súdu prvého stupňa č.k. 3Er/439/2011-13 zo dňa 20.07.2011 a uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2CoE/360/2012-65 zo dňa 18.10.2012 vyplýva, že oprávnený sa na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA a MEDIÁČNÁ, a.s., Bratislava sp.zn. WHB0110214 zo dňa 19.11.2010 domáhal vykonania exekúcie proti povinnej pre vymoženie 1.644,24 eur s príslušenstvom. V uvedenej exekučnej veci súd prvého stupňa hore označeným uznesením v spojení s hore označeným uznesením Krajského súdu Trenčín zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia, a to z dôvodu, že súd vyhodnotil rozhodcovský rozsudok ako nulitný, vydaný rozhodcom, ktorý vyvodil svoju právomoc na konanie a rozhodnutie z neplatnej rozhodcovskej doložky, teda ide o nespôsobilý exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm. d) Exekučného poriadku

Podľa § 251 ods. 4 O.s.p., na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Odvolací súd konštatuje, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol iný súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka rei iudicatae sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania bez ďalšieho / iné rozhodnutie súdu v prípade prekážky rozhodnutej veci neprichádza do úvahy/. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 103 O.s.p., podľa ktorého kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci / podmienky konania/. V ustanovení § 104 ods. 1 O.s.p. je ďalej zakotvené, že ak ide o taký nedostatok

podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Z citovaných ustanovení O.s.p. teda vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, sú skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania.

Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k porušeniu procesnej podmienky prekážky rei iudicatae dôjde vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky:

1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté;
2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi;
3. a o tej istej veci.

Z ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. je nutné vyvodiť, že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového /nachádzacieho/ konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania; ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť, a to práve vzhľadom na ustanovenia § 103 a § 104 O.s.p. v spojení s ust. § 251 ods. 4 O.s.p. Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať ust. § 159 ods. 3 O.s.p., ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Pre posúdenie rozsahu tohto striktného zákazu je nevyhnutné posúdiť, čo sa rozumie rozhodnutím vo veci samej v exekučnom konaní.

Vecou samou sa rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom súdneho /ale aj exekučného/ konania, ktorý je predmetom konania, spolu s príslušenstvom tohto nároku. V exekučnom konaní je predmetom konania žiadosť oprávneného o tzv. nútený výkon rozhodnutia /exekučného titulu/, a to v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z tohto rozhodnutia. Uznesenie, ktorým sa v exekučnom konaní rozhodlo o neprípustnosti exekúcie ako celku, bez špecifikácie jej časti či určitých spôsobov vykonania exekúcie, je rozhodnutím súdu vo veci samej.

Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že v predmetnej veci bolo už medzi tými istými účastníkmi v minulosti vedené exekučné konanie pre vymoženie rovnakého nároku oprávneného, uplatneného návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúceho z toho istého exekučného titulu. Toto predchádzajúce exekučné konanie skončilo právoplatným uznesením súdu prvého stupňa č.k. 3Er/439/2011-13 zo dňa 20.07.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2CoE/360/2012-65 zo dňa 18.10.2012, ktorým súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol, a to z dôvodu, že vyhodnotil rozhodcovský rozsudok ako nulitný, vydaný rozhodcom, ktorý vyvodil svoju právomoc na konanie a rozhodnutie z neplatnej rozhodcovskej doložky, teda ide o nespôsobilý exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm. d) Exekučného poriadku.

Podľa názoru odvolacieho súdu rozpor exekučného titulu so zákonom, ktorý bol dôvodom zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 3Er/439/2011, nemôže byť nijako konvalidovaný, či reparovaný. Uvedené rozhodnutie tak pre toto exekučné konanie, ktoré sa začalo medzi rovnakými účastníkmi pre vymoženie rovnakého plnenia, resp. jeho časti na podklade rovnakého exekučného titulu predstavuje prekážku rei iudicatae. Pokiaľ v totožnej už právoplatne rozhodnutej veci podal oprávnený opätovne návrh na vykonanie exekúcie, v takomto začatom exekučnom konaní nemožno pokračovať a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej vady podmienok konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.